

ИСТОРИЈАТ ДОМА

Крајем децембра 1946. године, највероватније 24-ог, одлуком Градског народног одбора, у Крагујевцу основан је Дом занатских ученика у привреди, који је носио име народног хероја Миодрага Урошевића – Артема.

Првобитно смештен у две зидане зграде у Старој радничкој колонији, Дом је у току наредних деценија постојања и рада, више пута мењао системску и статусну организацију, назив и намену и након премештања на различите локације, 1972. године коначно пресељен на садашњу адресу, у за тада модеран и савремени простор.

Оснивач Дома био је Градски народни одбор, а његово издржавање у почетку је било на буџету Округног народног одбора. Планирало се да издржавање преузму

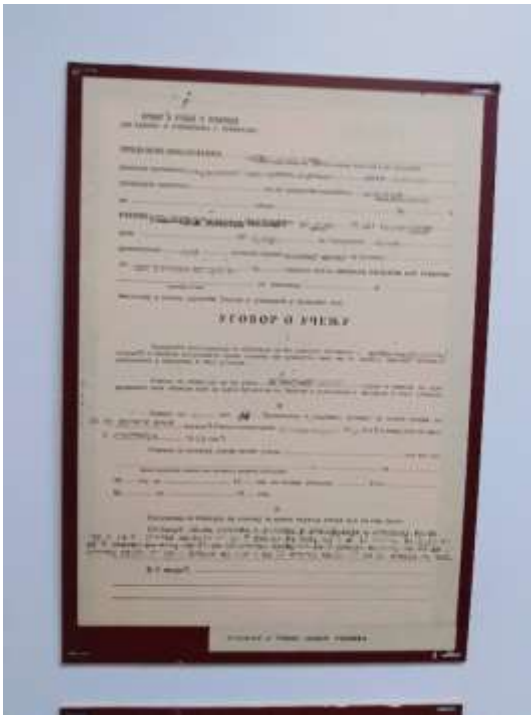
министарства (по секторима рада) и Савет земљорадничких задруга у Крагујевцу. Дом је

био смештен у две зидане зграде, одмах при уласку у Стару радничку колонију, изнад Колонске капије. Намештај и остала опрема били су врло скромни. Одражавали су стандард и опште сиромаштво послератних година. Кревети су били гвоздени, поломљени, душеци- сламарице. Трпезарија скромна са неколико дугачких столова, а околу клупе за 5 до 7 ученика, кухињског посуђа није било довољно. Купатило је била омања просторија са неколико тушева, топле воде није било, па су ученици избегавали купање. Дисциплина је била војничка, ригорозна.

После две године рада у насељу Старе радничке колоније, Дом ученика, крајем августа 1948. године пресељен је у зграду бивше Женске занатске школе, у Улици црвено барјаче број 4 и званично почео да ради 1. септембра. Ова зграда је грађена наменски за школске потребе- без кухиње, трпезарије, спаваоница, магацина и слично, разумљиво је што није имала услове за интернат. Зграда је била без водоводних инсталација, санитарија, купатила и канализације. И раније су у дом смештане разне групе курсиста, али

сада је у Дом први пут крочила женска нога.

Ново станиште, Дом ученика је добио 1954. године у улици Ђуре Ђаковића- споредни број 13, код Старе кланице, после шест година проведених у бившој Женској занатској школи. У то време пресељења, ђачки домови у Србији били су у великој кризи. То је било време проглашавања домова за установе са самосталним финансирањем, тако да се за кратко време број домова преполовио. И поред тако неповољних и тешких прилика за ђачке домове, крагујевачки „Артем“ је у новим просторијама, код Старе кланице, добио знатно боље услове. Било је више простора, што је омогућавало да се ученици лепо сместе, приме нови и успешније организује рад, посебно васпитно образовни. Опрема и намештај су сада били много богатији.

[Уговор о учењу у привреди...](#)

Најзад, после две и по деценије, 1. септембра 1972. године, свечано је отворена нова зграда Дома ученика „Миодраг Урошевић Артем“. То је био изузетан догађај за Крагујевац. Прелазак у нову зграду одушевљено је дочекан и од васпитача и од ученика.

